

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 października 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że W. K. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy. Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 14.548,12 zł, w tym:

1) z tytułu:

składek na ubezpieczenia społeczne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od marca 2016 roku do czerwca 2018 roku w kwocie: 9069,09 zł

- odsetek za zwłokę: 72300 zł

2) z tytułu:

składek na ubezpieczenie zdrowotne w ramach zakresów numerów deklaracji **01-39** za okres od marca 2016 roku do czerwca 2018 roku w kwocie: 3678,33 zł

- odsetek za zwłokę: 285,00 zł

3) z tytułu:

składek na Fundusz Pracy w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od marca 2016 roku do czerwca 2018 roku w kwocie: 758,70 zł

- odsetek za zwłokę: 34,00 zł

Organ rentowy wskazał, że płatnik składek W. K. nie dopełnił obowiązku określonego w art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w związku z tym Zakład Ubezpieczeń Społecznych, działając na podstawie art. 83 ust. 1 ww. ustawy, określił wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy.

/decyzja – k. 14 akt ZUS/

W. K. zaskarżył powyższą decyzję w całości i wniósł o jej uchylenie. Podniósł, że decyzja nie wywołuje skutków prawnych, a on sam widzi możliwość załatwienia sprawy polubownie z organem rentowym.

/odwołanie – k. 3- 4/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie.

/odpowiedź na odwołanie – k. 6/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

W. K. prowadzi działalność gospodarczą - Kancelaria Radcy Prawnego.

/okoliczność bezsporna/

Pismem z dnia 16 sierpnia 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiadomił W. K. o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie

zdrowotne, Fundusz Pracy. Ponadto organ rentowy wezwał płatnika składek Kancelaria Radcy Prawnego w charakterze strony do złożenia w terminie 7 dni pisemnych wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek, pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy na podstawie dotychczas zgromadzonych dowodów.

zawiadomienie o wszczęciu postępowania k. 4 akt ZUS

Z kolei pismem z dnia 5 maja 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiadomił, że został wyznaczony stronie 7-dniowy termin, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia, na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy.

zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego k. 8 akt ZUS

Wysokość należnych składek za okres od marca 2016 do maja 2017 i od września 2017 do czerwca 2018 roku wynosi łącznie 14.548,12 zł, w tym: z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne w kwocie 9069,09 zł, odsetek za zwłokę: 723 zł, składek na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie: 3678,33 zł, odsetek za zwłokę: 285,00 zł, z tytułu składek na Fundusz Pracy w kwocie: 758,70 zł, odsetek za zwłokę: 34,00 zł.

Dowód: stan należności w aktach ZUS

Należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy za okres od czerwca 2017 do sierpnia 2017 roku zostały ustalone decyzją z dnia 3 stycznia 2018 roku, od której wnioskodawca również złożył odwołanie. Sprawa toczyła się pod sygnaturą akt VIII U 564/18 i zakończona została oddaleniem odwołania. Wyrok nie jest prawomocny.

Dowód: uzasadnienie wyroku oraz decyzja k 20 - 25

Z kolei decyzją z dnia 31 maja 2016 roku ZUS stwierdził, że wnioskodawca posiada zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od maja 2015 roku do lutego 2016 roku. W. K. odwołał się od tej decyzji i sprawa toczyła się pod sygnaturą akt VIII U 1853/16. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie, zaś Sąd Apelacyjny w Łodzi, w sprawie III AUa 1249/17 oddalił apelację.

Dowód: akta sprawy VIII U 1853/16 i III AUa 1249/17

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i jako takie podlega oddaleniu.

Zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym oraz obliczania i opłacania składek reguluje ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 121, z późn. zm.).

Zgodnie z treścią art. 6 ust 1 pkt 1 i 5 oraz art. 12 ust 1 i art. 13 ust 1 i 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą systemową, osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu. Obowiązek ubezpieczenia powstaje od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego rozwiązania dla pracowników oraz od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

W myśl art. 36 ust. 1 wyżej powołanej ustawy systemowej, każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Obowiązek zgłoszenia osoby prowadzącej działalność gospodarczą spoczywa na tej osobie (ust. 3).

Natomiast zgodnie z art. 17 w związku z art. 46 ustawy, płatnik składek obowiązany jest, według zasad wynikających z przepisów niniejszej ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Rozliczenie składek oraz wypłaconych przez płatnika w tym samym miesiącu świadczeń następuje w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA.

Zgodnie zaś z treścią art. 48 tejże ustawy, jeżeli płatnik składek nie złoży w terminie deklaracji rozliczeniowej, nie będąc z tego obowiązku zwolnionym, organ rentowy dokonuje wymiaru składek z urzędu w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji, bez uwzględnienia wypłaconych płatnikowi świadczeń, zawiadamiając go o tym. Jeżeli po wymierzeniu składek z urzędu płatnik złoży deklarację rozliczeniową, organ rentowy koryguje wymiar składek do wysokości wynikającej ze złożonej deklaracji z uwzględnieniem wykazanych w niej świadczeń.

Powyższe obowiązki płatnika, wynikają wprost z przepisów ustawy, nie ma zatem potrzeby nakładania na niego takiego obowiązku z drodże decyzji. Przepisy te mają charakter bezwzględnie obowiązujący.

W myśl zaś art. 32 w/w ustawy do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Natomiast w przypadku nie wywiązania się przez płatnika składek ze swojego obowiązku, organ rentowy ma prawo do samodzielnego wydania stosownej decyzji, ustalającej wysokość zaległych składek i wezwać do ich opłacenia, a następnie do ściągnięcia ich w drodze egzekucji.

Podstawę prawną stanowi tu z art. 83 ust 1 ustawy, zgodnie z którym ZUS wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności:

- 1) zgłaszania do ubezpieczeń społecznych;
- 2) przebiegu ubezpieczeń;
- 3) ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek;
- 3a) ustalania wymiaru składek na Fundusz Emerytur Pomostowych i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu tych składek;
- 4) ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych;
- 5) wymiaru świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

W myśl art. 23 ust 1 ustawy, od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.).

Z kolei zgodnie z art. 31 omawianej ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, do należności z tytułu składek, w tym składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stosuje się odpowiednio m.in. art. 26 i art. 29 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa.

Organ rentowy wszczął z urzędu postępowanie w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy. O fakcie tym zawiadomił wnioskodawcę, zobowiązując go do wyjaśnienia przyczyn nieopłacenia składek. Natomiast, gdy zakończył wskazane postępowanie zawiadomił o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy. Odwołujący nie

wziął udziału we wskazanym postępowaniu, nie złożył wyjaśnień ani nie odniósł się do zebranego w sprawie materiału dowodowego. Następnie ZUS wydał zaskarżoną decyzję, określając kwotowo stan zadłużenia wnioskodawcy w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. Wnioskodawca, wnosząc o jej uchylenie nie przedstawił jakichkolwiek racjonalnych argumentów.

Należy podkreślić, że wnioskodawca, pomimo wezwań Sądu, nie złożył w sprawie jakichkolwiek wniosków dowodowych, nie stawił się również do Sądu celem przesłuchania.

Treść odwołania nie pozwoliła Sądowi na ustalenie, co konkretnie kwestionował W. K.. Dlatego też, został on zobowiązany do podania, z czym się nie zgadza oraz jakie ewentualne wpłaty nie zostały zaliczone przez organ rentowy.

Wszystkie wezwania były bezskuteczne.

Brak aktywności po stronie wnioskodawcy spowodował, że Sąd uznał ustalenia ZUS za prawidłowe. Sąd nie ma obowiązku domyślenia się, z czym autor odwołania się nie zgadza.

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych obowiązują ogólne zasady procedury cywilnej, w tym obowiązek udowodnienia twierdzeń, z których wywodzi się skutki prawne.

Sąd przyjął, że kwoty zadłużenia zostały prawidłowo przez ZUS określone, z tym, że nieprecyzyjnie wskazano okres, których dotyczy sporne zadłużenie.

Sąd zauważa, że sprawa VIII U564/18 dotyczyła zadłużenia za okres od czerwca 2017 do sierpnia 2017 roku, a zatem zaskarżona decyzja powinna uwzględniać tę okoliczność. Analiza stanu zadłużenia, załączona do akt rentowych pozwala na przyjęcie, że kwoty ujęte w decyzji, zostały wyliczone prawidłowo, bowiem nie obejmują 3 miesięcy, czyli czerwca, lipca i sierpnia 2017 roku. Potwierdził to również pełnomocnik ZUS, który na rozprawie oświadczył, że ustalona w spronej decyzji należność nie uwzględnia powyższych 3 miesięcy.

W związku z tym, Sąd zmienił decyzję tylko w tym zakresie, że sprostował okresy, których dotyczy zadłużenie.

Zasadniczo Sądowi znał, że decyzja została wydana prawidłowo co do wysokości zadłużenia i dlatego, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie.

Ponieważ wnioskodawca przegrał sprawę, a organ rentowy był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, Sąd w oparciu o art. 98 kpc w związku z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z 22.10.2015 roku orzekł o obowiązku zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Ponieważ sprawa dotyczy wysokości składek, nie ma zastosowania stawka ryczałtowa, a decyduje wartość przedmiotu sporu. W tej sprawie była to kwota 14 548,12 złotych, a zatem należało zasądzić 3600 złotych.